

Dr. Jautz Magda Flamina nővér életének 95. évében, szerzetesi fogadalmának 75. évében 2005. augusztus 1-jén az Úr hívásának eleget téve befejezte földi életét.

Flamina nővér 1910-ben született Budakeszin, mélyen vallásos családban. Három éves korában édesapja váratlanul meghalt. Özvegy édesanyja négy árva gyermekét nehéz körülmények között nagy szeretetben nevelte. A jó Isten egyik fiútestvérét papi szolgálatra hívta, Flamina nővért pedig a szerzetesi hivatás kegyelmével ajándékozta meg, melyre már kilenc éves kora óta készült.

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővéreknél, Sopronban végezte el a tanítóképzőt. 1929-ben lett szerzetesnővé. A noviciát után általános iskolában tanított Budapesten, majd 1933-ban előljárói magasabb tanulmányok végzésére Szegedre küldték. A tanárképző főiskola és egyetemi tanulmányai befejezése után Szegeden a Ferenc József Tudományegyetemen „summa cum laude” eredménnyel a filozófia doktorává avatták 1941-ben. Ekkor készített 100 oldalas tanulmányát Budakeszről. A finn Granö módszerével ké-

sztült tájéírásban rengeteg adatot, statisztikát, anyakönyvi adatot dolgozott fel. A disszertáció egy példánya a Budakeszi Könyvtárban megtekinthető.

Tanári működését aztán a Szent Margit Nevelő Intézetben folytatta: kémiát, biológiát, földrajzot és zenét tanított. Az iskolák államosítása után a szétszórás ideje alatt mint hitoktató, kántor és testvére plébániáján házvezetőként dolgozott. Mivel szerzetestanárként elvesztette nyugdíjogosultságát, 1959-ben munkaviszonyba

„...akik igazságosságra oktattak sokakat tündökölnék örökkön örökké, miként a csillagok.” (Dán 12,3)

lépett a Szolidaritás Háziipari Termelőszövetkezetben, ahonnan mint munkaügyi vezető, 1974-ben ment nyugdíjba. Ezután Budakeszin 23 éven át az egyházközség pénztárosi teendőit végezte. 1993-ban a helyi önkormányzat Budakesziért emlékéremmel tüntette ki.

1997 májusában költözött Piliscsabára a Nagyboldogasszony Házba, ahol szerzetesi közösségben élt halála napjáig.

A Budakeszi Iránytú jelenlegi munkatársa két évvel ezelőtt beszélgetést készített az akkor 93 éves, mindig jó kedélyű, kedvesen beszélés Flamina nővérről. Az interjú rövidített változata a Budakeszi Hírmondó 2003. augusztusi számának 17. oldalán jelent meg. A beszélgetés végén a mai fiataloknak szánt tanácsait gyönyörű, karakteres kézírásával még papírra is vetette nekünk:

„Fontos, hogy a fiataloknak legyen terük a jövőre. Legyenek céljaik, és ezeket kövessék állhatatosan. Ki kell tartani a célok mellett. Adjanak segítséget a rászorulóknak, a bajbajutottaknak. Mindenkinek felebaráti szeretettel közelítsenek, ez Isten parancsa is. Isten parancsának pedig engedelmességni kell. Az engedelmesség nem mindig egyszerű, de azért meg lehet oldani. Ismerjék a Szentírást, sokat lehet belőle tanulni. Végül nem szabad, hogy a fiataloknak mindig a rossz emlékeket meséljék. A múltból a jót kell emlegetni, a szépet, ami erősít.”

Flamina nővér temetése szent mise keretében 2005. augusztus 12-én 14 órakor volt a Batthyány téri Szent Anna templomban.

Makkosi búcsú

A búcsújáróhely története

1731-ben egy Traub János nevű legény a budakeszi határában fekvő szőlőkbe igyekezett. Egy útszéli tölgyfánál a szenvedő Krisztus arca jelent meg előtte. Traub később beteg lett. Csodás gyógyulása után egy Falconeri nevű olasz származású budai festőtől olajfestményt vásárolt, mely a Gyermekeit tápláló Szűzanyát ábrázolta. A képet az említett tölgyfára függesztette.

Hamarosan sokan kezdték látogatni ezt a helyet. Acsádi Ádám veszprémi püspök kivizsgálta az eseményeket és engedélyezte, hogy a szentképet nyilvános tiszteletben részesítsék. A zarándokok adományaiból kicsi kápolna épült a Máriakép fölé. Gondozására a közelben élő két remete vállalkozott. A fokozódó érdeklődés eredményezte, hogy az Óbudán működő Trinitárius szerzetesrend itt szép egytornyú templomot és egy kis kolostort épített.

A Trinitárius Rend, „a Fogolykiváltó Szűzanya Szentháromságról nevezett Rendje” a török harcok idején az egész Dél-Európában fogságba esett keresztények kiváltásán fáradozott. Pénzt gyűjtöttek erre a célra. A Rend története azonban mintegy kilencezer olyan szerzetesről is tud, aki saját magát cseréltette ki egy-egy hadifogolyért.

Koller Ignác veszprémi püspök 1768-ban szentelte fel a templomot tízezerrel is több zarándok jelenlétében: a templomban elhelyezték a tölgyfa törzsét és a kegyképet. Rövid időn belül 50 csodálatos gyógyulás és imameghallgatás történt itt a Szent Szűz közbenjárására.

A virágzó Mária-kegyhely azonban nem

A kegytemplomban SZEPTEMBER 25-ÉN is a „foglyokért” imádkoznak a Fogolykiváltó Szűzanyához. A kábítószeresekért, alkoholistákért, a testiség-, a szerencsejátékok- és minden más káros szenvedélyek rabjaiért. Azokért is, akik szenvednek miattuk, családjaik, akik szabadulásukért fáradoznak. A fiatalokért is, hogy bölcsen, erős akarattal kerüljék a szenvedélyek csapdáját.

11.30 bérnállással egybekötött ünnepi szentmisét tart Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök. Jó idő esetén a misét a parkban tartják.

14.00 litánia

A búcsúra érkező árusoknál kegytárgyak, mézeskalács és más emléktárgyak vásárolhatók.

sokáig működhetett. II. József császár 1784-ben a fogolykiváltók rendjét is feloszlatta és a templomot bezáratta. A kegyképet és a fatörzset a budakeszi plébánia-templomba vitték le, és itt megőrizték. A kolostor és a kegytemplom világiak kezére került és néhány évtized alatt rommá lett.

Az első világháború alatt Miller József budakeszi plébános a templomromot a hozzátartozó kolostorral együtt az egyház számára visszavásárolta.

A második világháború előtt néhány évvel a Fájdalmas Szűzanya tiszteletére alapított Szervita Rend papjai kezdtek újra szentmisét mondani vasárnapokon és Mária-ünnepken a romokból összeállított kis kápolnában, a mai gyóntatófolyosó helyén. A világháború alatt és után mind

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki a drága édesapa, nagypapa, Dr. Bánkúti Mihály elvesztése miatt érzett fájdalmunkban osztozott és részvétét, együttérzését nyilvánította.

a Bánkúti család

többen jöttek ide hadifogoly hozzátartozóiért imádkozni. Meghonosodott a Fogolykiváltó Boldogasszony tisztelete.

A hívek adományaiból és munkájából a szervita atyák néhány év alatt felépítették a jelenlegi templomot, melyet 1950-ben Shvoy Lajos székesfehérvári püspök szentelt fel. Újra elhelyezték a plébánia-templomban megőrzött fatörzset és kegyképet, a kegyoltár mögött illetve fölött.

Pontositás

A Budakeszi Iránytú 2005. július-augusztusi számának 10. oldalán Három évtized Budakeszi szolgálatában című írásunkban tévedtünk, amikor azt írtuk, hogy Tóth Tamás atya méltatta Németh László atyát pappá szentelésének 65. évfordulója alkalmából. Tóth Tamás valóban László atya mellett, nyugdíjba vonulása előtt, az utolsó káplán volt (2000 februárjától 2001. augusztus 1-ig). Ő most Bicske plébánosa. László atyát Ugrits Tamás atya, a székesfehérvári egyházmegyei püspöki titkár és irodaigazgató méltatta, aki szintén László atya káplánja volt 1994 és 1998 között.

